

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

GUDNY LANGGAARD

Suðurlenskar strendur kunnu ikki samanberast við okkara vøkru náttúru

TAÐ HELDUR **GUDNY LANGGAARD**, SUM Í HEYST GJØRDIST **STJÓRI** Á VODAFONE. HON ER FYRIMYNDARLIGA HÚSLIG – Í MUN TIL **BEIGGJARNAR**, OG SO ER **RÆST KJØT** TAÐ **BESTA** HON FÆR

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað er so ómetaliga nógv gott við starvinum! Mær dámar væl avbjóðingar, og tær fáir eg nokk av. Vinnan er avgjørt spennandi og mennandi og ikki minst góðir, dugnaligir og fittir starvsfelagir.

Hvørjar eru tínar bestu dygdir?

Haldi sjálv, at eg eri diplomatisk, arbeiðssom og effektiv

Ert tú húslig?

Í forhold til mamma mína... nei, avgjørt ikki. Í forhold til beiggjarnar hjá mær... ja, avgjørt – fyrimyndarliga húslig

Hvussu heldur tú teg í form?

Tíðanverri ikki serliga nógv í lätuni. Gangi onkrar túrar og venji av og á í Faroe Fitness. Men, eg havi sett mær sum mál, at venja 3 ferðir um vikuna í 2012... tað er útsett til í komandi viku

Ert tú til føroyska náttúru ella suðurlenskar strendur?

Suðurlenskar strendur kunnu ikki samanberast við okkara vøkru náttúru!

Hvat er tað besta tú fær at eta? Ræst kjøt

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Øllum, sum kemur mær fyri oyra.

Hvussu er títt sinni?

Lætt sint og rólig. Skal rættiliga nógv til áðrenn eg leypi framav, men tað kemur fyri.

Hevur tú nøkur húsdjór?

Eg eri ikki nógv fyri húsdjór... pent sagt. Vit finga tó eitt aquarium fyri nøkrum árum síðani. Fiskarnir doyðu skjótt, men botnfiskurin helt leingi á. Havi tó ikki borið eyga við hann í eina tíð, so nú er hann nokk eisini farin!

Hvussu er at pendla millum Leirvík og Havnina?

Royndir at slappa av og njóta friðin um morgunin og avgreiða samrøður á veg norður aftur. Er eisini góður møguleiki at leggja sær dagin tilrættis og taka samanum heimaftur. Tó, um veturin, í kava og vindi, kann tað verða frustrerandi.

Fylgir tú við í samfelagsligum viðurskiftum?

Ja, serliga í Føroyum. Vildi tó ynskt, at tíðin strekti betur til, soleiðis at stundir eisini vóru til útlenskar miðlar.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

»Charismatic Leadership«. Ognaði mær hana á Vinnudegnum 2011 og eri júst farin í gongd við at lesa hana. Kann avgjørt viðmælast.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Miðal(gott) ár

2011 var eitt gott filmsár. Tað var yvirskriftin í einum blaði stutt fyri jól.

Eg eri ósamdur. Sambært tí, sum var at síggja og tíverri eisini hoyra filmskvøldið í Norðurlandahúsinum hálvan desember, var 2011 ikki nakað betri filmsár enn onnur filmsár.

Tá eg búði í Íslandi í trýssunum, var filmslistin har í somu støðu sum tann føroyska er nú. Trilvandi við somu ússaligu umbering: eingir pengar, eingir pengar, eingir pengar. Fólkið høvdu lært at gera filmar, men filmsrullan mól ikki rættiliga. Nú hevur Ísland ein heilan filmsíðnað, uttan tó nakra veruliga filmslist.

Eg minnst so væl, at filmsfólkini í Íslandi tá tosaðu um, hvussu sera umráðandi tað var at byrja við at gera dokumentarfilmur, heimildarfilmur, áðrenn farið varð undir leikfilmarnar.

Eg skilti ongantíð, ikki tá, hví júst tað var so umráðandi. Vildi heldur ikki spyrja, tí so avdúkaði eg bara, hvussu býttur eg var.

Men eg haldi, at eg skilji tað nú.

Tey, sum gera filmar, noyðist at kenna lívið hjá fólki, samfelagið, ja, tilveruna sum heild, áðrenn tey lata tey í fiksión. Og hvussu fært tú innlit í alt hetta, jú, við at gera dokumentarfilmur.

Vit eru her heima aftur. Við at seta 2011 upp í móti eldri føroyskum filmum, dugi eg illa at hóma nakra framgongd.

Hvar er Teitur Árnason? Hansara filmur, hansara dokumentarfilmur, »Burtur-hugur« úr Hattarvík, er eftir mínum tykki, og eg havi skil fyri filmi, besti filmur, sum føroy-ingur hevur gjørt.

Og hví slepti Heiðrik á Heygum endanum, hann hevði fatur í í 2009?

Hansara perla »Mítt rúm« við einari góðari søgu, einum beinraknum og klókum boðskapi og ikki minst einum framúr flottum trýssarastíli í svørtum og hvítum og gráum neyvum komposisjónum, er ein forbannað góður filmur.

Einki av tí, sum eg havi sæð hjá Heiðriki síðani tá, er líka gott.

Eg vónaði tá, at hesin blað-ungi maðurin, sum longu tá var óvanliga búgvinn í sínari list, fór at halda fram á hesi kósini. Men tíverri, nei.

Eg eri annars í teirri støðu, at eg fá einki sagt um nakrar filmar filmskvøldið hálvan desember, tí ljóðið, óljóðið, var ein torturur. Veit ikki, hvat bagdi, ljóðið í sjálvum filmunum, ella um Norðurlandahúsið ikki megna at lata gott ljóð. Ella eri eg bara vorðin ov gamal og noyðist at ansa eftir, at mín tinnitus ikki versnar.

Men eg fekk rætt og slætt ikki hugsavnað meg um myndirnar og søguna í »The predictable life of Sebastian« ella í nøkrum filmi hjá Marionnu og Rannvá. Teir hevði eg viljað sæð uttan óljóð.

Filmur skulu ikki kvalast í gangi.

Og hví vóru nýggjastu íbúðarfilmarnir hjá Katrinu Ottarsdóttur og Hildigunn Eyðfinnsdóttur ikki við hetta kvøldið? Var ætlanin ikki at sýna tað besta, sum er hent í føroyskari filmslist í 2011?

Men »Skýming« hjá Anton Petersen, sum varð tikin av aftur skránni fyri filmskvøldið í 2010, var nú klárur at vísa.

Og hann var verður at bíða eftir.

Hesin filmurin hevur nógv av tí, sum ger ein film góðan. Hjalmar Dam enn eina ferð sum ein spreingiljóðing, sum hvørt sekund kann ganga av.

Filmurin hevur nakrar góðar týpur, sum minna meg á enskar filmar.

Kioskgentan Ella (Bina Svartá), sum er so sannførandi spæld. Ein týpa, sum í øllum, eisini hárliti, er mótsetningur hjá kvinnuni, Hjalmar roynir at liva saman við.

Og Dennis Agerblad dugur hatta við myndum, hugflogið er markleyst og hann hevur humor.

Enn eina ferð, filmslist er ikki fyrverk, jólapynt og farvulada. Filmslist er ein góð søga. Tey, sum gera veruliga filmslist, eru fólk, sum hava eina góða søgu og duga at siga hana. So sára einfalt er tað.